

CASA KAUFMANN O CASA DE LA CASCADA

FITXA TÈCNICA:

Títol: Casa Kaufmann o Casa de la Cascada

Autor: Frank Lloyd Wright (1867-1959)

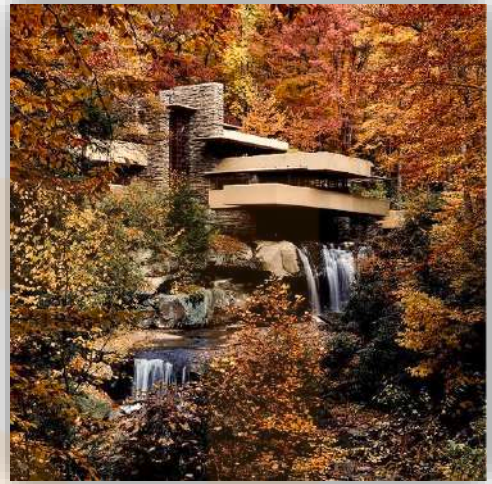
Cronologia: 1938

Tipologia: Casa unifamiliar

Materials: Formigó armat, pedra, vidre i alumini

Estil: Organicista

Localització: Bear Bun, Pennsilvània (EUA)

CONTEXT HISTÒRIC:

- 2n Guerra Mundial (19-45): el món queda en 2 blocs: Comunistes (Unió Soviètica) i Capitalistes (EE.UU i part d'Europa)
- Revolució Cubana.
- Dictadures Sud Americanes.
- Grans centres Artístics: París, Alemanya, Àustria, Rússia, Suïssa, Holanda, Nova York.

BIOGRAFIA: Frank va treballar entre els anys 1887-1893, al taller de Louis Sullivan, a Chicago.

No obstant això, es va adonar del perill que hi podia haver en l'excés de racionalisme funcional del seu mestre. Per això va proposar una arquitectura, en la qual el més important era el fet que la construcció havia de derivar-se directament de l'entorn natural i relacionar-s'hi. (els seus edificis en harmonia tant amb les necessitats de l'home com amb la natura.) Aquesta formulació va donar pas a l'arquitectura organicista, Wright el representant principal.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

La cosa consta de 3 plantes, i es construeix a partir d'una composició geomètrica de plans verticals de pedra (murs i xemeneia) que s'oposen als plans horitzontals de formigó (terrasses en volada). Els plans horitzontals s'equilibren damunt la superfície rocosa i aconseguen que el conjunt mostri una gran plasticitat estructural, que consegüentment evoca la cascada. (Això potencia l'asimetria entre l'horitzontalitat i la verticalitat.)

Críteris que constitueixen la lògica compositiva del conjunt:

- 1.L'encreuament continu d'uns volums amb els altres.
- 2.La manera de projectar l'edifici des de l'interior cap a l'exterior.
- 3.La integració de l'edifici en un entorn natural determinat.

Interior.

A l'interior cada planta té una disposició totalment lliure, sense cap estructura reguladora d'espais, de manera que s'adapta a les necessitats concretes de cada zona.

L'ús del vidre a tots els angles i el fet que tots els espais interior s'estenguin al llarg de les amples balconades cap al paisatge suposa fomentar una gran Intercomunicació amb l'exterior. (evitar la sensació d'estar tancat en una caixa hermètica)

ENTORN I INTEGRACIÓ URBANÍSTICA

La integració de l'edifici en l'entorn es total. Envoltada d'arbres roques i cascades, la casa s'articula per mitjà de diferents nivells de voladís que funcionen alhora coma sostre i terrassa, de manera que l'estructura que en resulta sembla la reproducció arquitectònica de l'escenari natural el qual s'integra.

FUNCIÓ, CONTINGUT I SIGNIFICAT

Pensada com a habitatge unifamiliar, encarna les profundes conviccions de l'arquitecte nord-americà sobre la unitat entre els éssers humans i la natura.

Per aquest motiu, l'edifici és la materialització d'un ideal de l'arquitectura organicista: poder viure enmig de la natura sense renunciar les comoditats de l'arquitectura moderna.

MODELS I INFLUÈNCIES:

Model: va assentar les seves bases constructives en el Funcionalisme (utilització planta lliure). Malgrat que també es va inspirar en els "ismes", i arquitectures japoneses.